

Be Hey Fikret Bey

– ADEM EFİLOĞLU · 15 Ocak 2021

Gözlerim sabıkalı, yüreğim müzmin mahkum,

Esaret ta ezelden, sezilmiyor Fikret Bey.
Hala parmaklarımda, peşrevde bekler ruhum,
Gül attığım kim varsa, üzülüyor Fikret Bey.

Mesafeler öteden, koştum geldim huzura,
Ömrüm boyu bir vakit, konmamışım hazıra,
Benden kaynaklı olay, gelmemiştir zuhura,
Belayı istemezsen, yazılmıyor Fikret Bey.

Her hakkı mahfuz bildim, saygıda kusur etmem,
Toplasam her yanımı, onda bir küsür etmem,
Bir acizim köşemde, asi bir unsur etmem,
Dilim küfre kilitli, çözülüyor Fikret Bey.

Çoğaldı dalkavuluk, başa çıktı ayaklar,
Kıymetli ağaç oldu, şu bildiğin kavaklar,
Üretmeden köşeyi, dönecekmiş aylaklar,
Karışmış içimize, sezilmiyor Fikret Bey.

Geceler karanlığı, suretiyle boğarken,
Sabahlar uzletine, yalın kılıç doğarken,
Yağmur bile toprağa, vefasızca yağarken,
Şu ölmüş insanlıkla, kızılmıyor Fikret Bey.

Ne zaman kirpiğimi, kapatsam şu zamana,
Zeval gelir bilirim, göğsümdeki imana,
Elbet sabretmek düşer, en şerefli insana,
Şeref öyle tuvale, çizilmiyor Fikret Bey.

Unutmuşuz Mehmet Bey, demeye utanırım,
Hak getire insanlık, övmeye utanırım,
Şöyle tövbe etmeden, ölmeye utanırım,
Çiğnemezsen nefsin, ezilmiyor Fikret Bey.

Kalemim sevgi dolu, sitenin güllerine,
Her daim saygı duydum, aşk kokan ellerine,
Şöyle güzel konuşan, o narin dillerine,
Alıştın mı bir kere, bezilmiyor Fikret Bey.

Çatacak kimse mi yok, Toy Musa, Kurşun Erol,
Nefesi bir de Mihman, kolaydır dal kafa kol,
Amma Adem deyince, bir titre ve hazır ol,
Öyle şair sathıma, sızılmıyor Fikret Bey.

Ağır olur astsolist, kalemi destan yazar,
Görürüm herkes bizi, kıskanır hatta kızar,
Öyle gelmem ben gaza, bu mevzu böyle uzar,
Şom ağızlar şiirle, büzülmüyor Fikret Bey.

Adem olup göğüsle, üstesinden gel her zorun,
Musibet gelse bile, diyorum hayra yorun,
Her yanımız badire, her yanımız bir sorun,
Memlekette sefayla, gezilmiyor Fikret Bey.

Adem Efiloğlu

Şom ağızlı: Her olayı kötüye yoran, sürekli olarak kötü, uğursuz şeylerden söz eden.